ИНСОН ХУҚУҚЛАРИ УМУМЖАХОН ДЕКЛАРАЦИЯСИ

1948 йил, 10 декабрда Бирлашган Миллатлар Ташкилоти Бош Ассамблеясининг 217 A (III) кўрсатмаси орқали қабул қилинган ва эълон қилинган.

Преамбула

Инсон оиласи барча аъзоларига ҳос бўлган ҳадр-ҳиммат ҳамда уларнинг тенг ва ажралмас ҳуҳуҳларини тан олиш эркинлик, адолат ва ялпи тинчликнинг асоси бўлишини эътиборга олиб,

Инсон ҳуқуқларини менсимаслик ва оёқ-ости қилиш одамзод виждонини ўртаётган ваҳшийларча қилмишларга олиб келганини ҳамда кишилар сўз ва маслак эркинлиги соҳиби бўлиб, қўрқув ва муҳтожликдан ҳоли бўлиб яшайдиган дунёни бунёд этиш одамларнинг нуфузли интилиши, деб эълон қилинганлигини эътиборга олиб,

Инсон сўнгги чора сифатида зулм ва истибдодга қарши исён қилиб бош кўтаришга мажбур бўлмаслигининг олдини олиш мақсадида инсон хукукларни қонун изми билан муҳофаза этилиши зарурлигини эътиборга олиб,

Халқлар ўртасида дўстона муносабатларни ривожлантиришга кўмаклашиш зарурлигини эътиборга олиб,

Бирлашган Миллатларнинг халқлари Уставда инсоннинг асосий хукуқларни, қадр-қиммати ва инсон шахснинг беназирлигига ҳамда эркаклар ва аёлларнинг тенг хукуқлигига ўз ишончларини тасдиқлаганликларни ҳамда катта ҳуқуқ билан ижтимоий тараққиёт ва турмуш шароитини яхшилашга ёрдам беришга қарор қилганликларни эътиборга олиб,

Аъзо бўлган давлатлар Бирлашган Миллатлар Ташкилоти билан ҳамкорликда инсон ҳуқуқлари ва асосий эркинликларни ялпи ҳурмат қилиш ва риоя этишга ёрдамлашиш мажбуриятини олганликларни эътиборга олиб,

Ушбу ҳуқуқлар ва эркинликлар тусини ялписига тушуниб олиш мазкур мажбуриятни тўла-тўкис бажарилиши учун жуда катта аҳамиятга эга бўлади.

Бош Ассамблея

Инсон ҳуқуқлари мазкур умумжаҳон декларациясини барча халқлар ва барча давлатлар бажаришига интилиши лозим бўлган вазифа сифатида эълон қилар экан, бундан муддао шуки, ҳар бир инсон ва жамиятнинг ҳар бир ташкилоти ҳамиша ана шу декларацияни назарда тутиб маърифат ва илм йўли билан ушбу ҳуқуқлар ва эркинликларнинг ҳурмат қилинишига ёрдам беришга интилишлари ҳамда миллий ва халқаро тараққийпарвар тадбирла йўли билан ҳам, ушбу ҳуқуқлар ва эркинликларнинг Ташкилотга аъзо бўлган давлатлар халқлари ўртасида ва мазкур давлатларнинг юрисдикциясидаги ҳудудларда яшаётган халқлар ўртасида ялписига ва самарали тан олинишига керак.

1-модда

Барча одамлар эркин, қадр-қиммат ва ҳуқуқларда тенг бўлиб туғиладилар. Улар ақл ва виждон соҳибидирлар ва бир-бирларига биродарларча муомала қилишлари зарур.

Хар бир инсон, бирор бир айирмачиликсиз, ирқи, терисининг ранги, жинси, тили, дини, сиёсий эътиқоди ёки бошқа эътиқодларидан, миллий ёки ижтимоий келиб чиқишидан, мулкий аҳволи, қайси табақага мансублиги ва бошқа ҳолатларидан қатъи назар, мазкур Декларацияда эълон қилинган барча ҳуқуқлар ва эркинликлар соҳиби бўлиши керак.

Бундан ташқари, инсон мансуб бўлган мамлакат ёки ҳудуднинг сиёсий, ҳуҳуҳий ёки ҳалҳаро маҳомидан ҳатъи назар, ушбу ҳудуд мустаҳилми, васийликдами, ўзини ўзи бошҳарадими, ёки мустаҳиллиги бирор бир тарзда чекланганми, бундан ҳатъи назар сира айирмачилик бўлмаслиги керак.

3-модда

Хар бир инсон яшаш, эркинлик ва шахсий дахлсизлик хукукига эгадир.

4-модда

Хеч ким қулликда ёки қарамликда сақланиши мумкин эмас; қуллик ва қул савдосининг барча турлари тақиқланади.

5-модда

Хеч ким азоб-уқубатга ёки ваҳшийларча, инсонликка иснод бўлган ёки қадрқимматни хўрлайдиган муомала ва жазога мустаҳиқ бўлмаслиги керак.

6-модда

Хар бир инсон, қаерда бўлишидан қатъи назар, ўзининг хуқуқ субъекти сифатида тан олиниши хуқуқига эгадир.

7-модда

Барча одамлар қонун олдида тенгдир ва, сира айирмачиликсиз, қонун томонидан баббаравар муҳофаза этилиши ҳуқуқига эгадир. Барча одамлар мазкур Декларацияни бузадиган ҳар қандай камситишидан тенг муҳофаза қилиниш ҳуқуқига ва ана шундай камситишга гиж-гижлашдан тенг муҳофаза қилиниш ҳуқуқига эгадирлар.

8-модда

Хар бир инсон, мабодо унинг конституция ёки қонун бериб қўйган асосий хуқуқлари бузилгудек бўлса, нуфузли миллий суд томонидан ўз хуқуқларининг самарали тарзда тикланиши хуқуқига эгадир.

9-модда

Хеч ким ўзбошимчалик билан қамалиши, ушланиши ёки қувғин қилиниши мумкин эмас.

10-модда

Хар бир инсон, унинг ҳуқуқлари ва бурчларини белгилаш ва унга қўйилган жиноий айбнинг нечоғлиги асосланганлигини аниқлаш учун, батамом тенглик асосида, ўз иши ошкора, адолатнинг барча талабларига риоя этилиб, мустақил ва холис суд томонидан кўриб чиқилиши ҳуқуқига эгадир.

Жиноят содир этишда айбланаётган ҳар бир инсонга ҳимоя учун барча имкониятлар яратиб берилиб, суд мажлисида ошкора тартибда қонуний йўл билан унинг айбдорлиги аниқланмагунча, беайб деб ҳисобланиш ҳуқуқига эгадир.

Хеч ким, бирор бир хатти-ҳаракат ёки фаолиятсизлик содир этилган вақтда, булар миллий қонунлар ёки халқаро ҳуқуққа кўра ўша пайтда жиноят деб топилмаган бўлса, шу жиноятни содир этганликлари асосида ҳукм қилинишлари мумкин эмас. Шунингдек, жиноят содир этилган вақтда қўлланиши мумкин бўлган жазога нисбатан оғирроқ бир жазо қўлланиши ҳам мумкин эмас.

12-модда

Хеч ким инсоннинг шахсий ёки оилавий ҳаётига ўзбошимчалик билан аралашиши, инсоннинг уй-жойи дахлсизлигига, унинг хатларидаги сирларга ёки ор-номуси ва шаънига ўзбошимчалик билан тажовуз қилиши мумкин эмас. Ҳар бир инсон ана шундай аралашиш ёки ана шундай тажовуздан қонун йўли билан ҳимоя ҳуқуқига эгадир.

13-модда

Хар бир инсон ҳар бир давлат ҳудудида эркин юриш ва ўзига истиқомат жойи танлаш ҳуқуқига эгадир.

Хар бир инсон ҳар қандай мамлакатдан, шу жумладан ўз мамлакатидан чиқиб кетиш ва ўз мамлакатига қайтиб келиш ҳуқуқига эгадир.

14-модда

Хар бир инсон таъқибдан бошқа мамлакатларда бошпана излаш ва бу бошпанадан фойдаланиш ҳуқуқига эгадир.

Мабодо, аслида сиёсатга дахлдор бўлмаган жиноят ёки Бирлашган Миллатлар Ташкилоти мақсадлари ва принципларига зид бўлган хатти-ҳаракат содир этилиши асосида жиноят юзага келса бу ҳуқуқдан фойдаланиш мумкин эмас.

15-модда

Хар бир инсоннинг фукаролик хукуки бор.

Хеч ким ўзбошимчалик билан ўз фукаролигини ўзгартириш хукукидан махрум этилиши мумкин эмас.

16-модда

Балоғатга етган эркаклар ва аёллар, ирқи, миллати ёки динига қараб бирор бир чеклашсиз никоҳдан ўтиш ва оила қуриш ҳуқуқига эгадирлар. Улар никоҳдан ўтаётганида ҳам, никоҳда бўлган вақтида ҳам ва никоҳ бекор қилинаётганида ҳам бир ҳуқуқлардан фойдаланадилар.

Никох, никохдан ўтаётган иккала томоннинг хохиши ва батамом розилиги билангина тузилиши мумкин.

Оила жамиятнинг табиий ва асосий хужайрасидир ва у жамият, давлат томонидан мухофаза этилиши хукукига эгадир.

Хар бир инсон якка ўзи ёки бошқалар билан биргаликда мулкка эгалик қилиш ҳуқуқи соҳибидир.

Хеч ким ўзбошимчалик билан ўз мулкидан махрум қилиниши мумкин эмас.

18-модда

Хар бир инсон фикр, виждон ва дин эркинлиги ҳуқуқига эгадир; бу ҳуқуқ ўз дини ёки маслагини ўзгартириш эркини, ўз дини ёки маслагига якка тартибда ёки бошқалар билан биргаликда, таълимот, тоат-ибодатда ҳамда диний расмрусумлар ва бошқа шунга ўхшаш маросимларни адо этишда ҳалойиқ билан биргаликда ёки ҳусусий тарзда эътиқод эркинлигини қамраб олади.

19-модда

Хар бир инсон маслак эркинлигига ва буларни эркин ифодалаш хукукига эгадир; ушбу хукук ҳеч бир халалсиз ўз маслакларига риоя этиш эркинлигини ва ахборот ва ғояларни ҳар қандай воситалар билан ҳамда давлат чегараларидан мустақил тарзда қидириш, олиш ва тарқатиш эркини қамраб олади.

20-модда

Хар бир инсон осойишта йиғилишлар ва уюшмалар ўтказиш (тузиш) хуқуқига эгадир.

Хеч ким бирор бир уюшмага мажбуран киритилиш мумкин эмас.

21-модда

Хар бир инсон бевосита ёки эркинлик билан сайланган вакиллари воситада ўз мамлакатини бошқаришда иштирок этиш ҳуқуқига эгадир.

Хар бир инсон ўз мамлакатида давлат хизматига киришда тенг хукукига эгадир.

Халқ иродаси ҳукумат ҳокимиятининг негизи бўлмоғи лозим; бу ирода вақтивақти билан бўладиган ва сохталаштирилмаган сайловда ўз аксини топиши, ушбу сайлов ялпи ва тенг сайлов ҳуқуқига кўра, яширин овоз бериш йўли билан ёки овоз бериш эркинлиги таъминлайдиган бошқа тенгма-тенг шакллар воситасида ўтказилиш керак.

22-модда

Жамият аъзоси сифатида ҳар бир инсон миллий куч-ғайратлар сарфлаш ва ҳалҳаро ҳамкорлик воситасида ҳамда ҳар бир давлатнинг тузими ва ресурсларига биноан ижтимоий таъминот ҳуҳуҳига, унинг ҳадр-ҳимматини саҳлаб туриш ва шаҳсини эркин камолга етказиш ҳуҳуҳига эгадир.

23-модда

Хар бир инсон меҳнат қилиш, ишни ўз эрки билан танлаб олиш, меҳнатнинг адолатли ва қулай шароитлари бўлиши ва ишсизликдан муҳофаза этилиш ҳуқуқига эгадир.

Хар бир инсон, бирор бир камситишсиз тенг мехнатга тенг хак олиш хукукига эгадир.

Хар бир ишлаётган одам, унинг ўзи ва оиласи учун муносиб яшашни таъминлайдиган адолатли ва қониқарли даромад олиш, зарур бўлган ҳолларда ижтимоий таъминотнинг бошқа воситалари билан тўлдириладиган даромад олиш ҳуқуқига эгадир.

Хар бир инсон, касб иттифоклари тузиш ва ўз манфаатларини химоя қилиш учун касб иттифокларига кириш хукукига эгадир.

24-модда

Хар бир инсон дам олиш ва бўш вақт хуқуқига, жумладан иш вақтини оқилона қисқартириш ҳамда ҳақ тўланадиган даврий таътил олиш хуқуқига эгадир.

25-модда

Хар бир инсон ўзи ва оиласининг сиҳат-саломатлигини ва фаровонлигини асраш учун зарур бўлган турмуш даражасига, шу жумладан озиқ-овқат, либос, уй-жой, тиббий қаров ва зарур ижтимоий хизмат ҳуқуқига ҳамда ишсиз қолганида, бетоблигида, ногиронлигида, бева бўлиб қолганида, қариганида ёки ўзига боғлик бўлмаган ҳолатларга кўра тирикчилик учун маблағи бўлмай қолганида таъминланиш ҳуқуқига эгадир.

Оналик ва болалик алохида васийлик ва ёрдам хукукини беради. Никохда туриб туғилган ва никохсиз туғилган барча болалар бир хил ижтимоий муҳофазадан баҳраманд бӱлишлари керак.

26-модда

Хар бир инсон билим олиш хукуқига эгадир. Таълим кам деганда бошланғич ва умумий таълим текин булиши керак. Бошланғич таълим мажбурий булиши лозим. Техникавий ва хунар таълими барчага муҳайё этилиши, олий таълим эса ҳар бир одамнинг қобилияти асосида барча учун бир хил муҳайё этилиши керак.

Таълим инсон шахсининг баркамоллигига ҳамда инсон ҳуқуқлари ва асосий эркинликларига ҳурматнинг ортиб бораверишига ҳаратилиши лозим. Таълим барча халқлар, ирқий ва диний гуруҳлар ўртасидаги ҳамжиҳатликка, сабрбардошга ва дўстликка кўмаклашиши ҳамда Бирлашган Миллатлар Ташкилотнинг тинчликни сақлаш борасидаги фаолиятига ёрдамлашиши керак.

Ота-оналар ёш болалари учун таълим турини танлаб олишда нуфузли хукуққа эгадирлар.

27-модда

Хар бир инсон жамиятнинг маданий ҳаётида эркин иштирок этиш, санъатдан баҳраманд бўлиш, илмий тараққиётда қатнашиш ва унинг неъматларидан баҳраманд бўлиш ҳуқуқига эгадир.

Хар бир инсон ўзи муаллифи бўлган илмий, адабий ёки бадиий асарлар юзасидан маънавий ва моддий манфаатлари химоя қилиниши хукуқига эгадир.

28-модда

Хар бир инсон Мазкур Декларацияда баён этилган хукуклар ва эркинликлар тўла-тўкис рўёбга чиқадиган ижтимоий ва халқаро тартиб бўлиши хукукига эгадир.

Хар бир инсон жамият олдида мажбурият олган, фақат шу тахлитдагина инсон шахси эркин ва тўла-тўкис камол топиши мумкин.

Хар бир инсон ўз ҳуқуқ ва эркинликларининг рўёбга чиқишда шундай чеклашларга мубтало бўлиши мумкинки, булар қонун томонидан белгилаб қўйилиши ҳамда бундан муддао – бошқаларнинг ҳуқуқлари ва эркинликлари зарур даражада тан олиниш ва ҳурмат қилиниши ҳамда ахлоқ-одобнинг адолатли талаблари ижтимоий тартиб ҳамда демократик жамиятдаги бугунги фаровонликнинг адолатли талаблари қондирилган бўлсин.

Ана шу ҳуқуқ ва эркинликларнинг амалга оширилиши Бирлашган Миллатлар Ташкилоти мақсадлари ва принципларига сира зид бўлмаслиги керак.

30-модда

Ушбу Декларациясининг бутун руҳи бирор бир давлатга, шахслар гуруҳига ёки алоҳида шахсларга мазкур Декларацияда баён этилган ҳуқуқлар ва эркинликларнинг йўқ қилинишига қаратилган бирор бир фаолият билан шуғулланиш ёки хатти-ҳаракатлар содир этишга йўл қўйиб беради, деб талқин этилиши мумкин эмас.